

לילם

עלוך קבוץ סעד

פרשת תולדות

” ויגש וישק לו וינח את ריח בגדיו ויברכהו
ויאמר ראה ריח בני פריח שדה אשר ברכו ה' ”
(בראשית כ"ז כ"ז)

יצחק מברך את יעקב
גוסטב דורה, תחריטן צרפתי, 1883-1830

וינתן לך הא-להים
מטל השמים
ומשמני הארץ
ורב דגן ותירש

ועבדוך עמים
וישתחוו לך לאמים
הוה גביר לאחיד
וישתחוו לך בני אמד

אך יך ארור
ומברך יך ברוך

(בראשית כ"ז, כ"ח-כ"ט)

ימי החול		שבת פרשת תולדות	
05:26←05:21	זמן תפילין /טלית	16:20	הדלקת נרות
06:00	שחרית א'	16:30	14:00 מנחה
06:45	שחרית ב' (בביה"כ)		
08:00	שחרית ג' (בביה"כ)		
08:54←08:51	סוף זמן ק"ש	06:45	שחרית א'
13:00	מנחה א' (בחד"א)	08:30	שחרית ב'
16:25	מנחה וערבית	16:10	13:30, 12:30 מנחה
16:38←16:39	שקיעה		
20:10	ערבית	17:15	צאת השבת

שבת
שלום

”וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת אֵשׁ”

דמותו של עשו מוצגת בתורה כפחות ”אהודה”, בלשון המעטה... ולמרות זאת, יצחק אהב אותו מאוד: ”וַיֵּאָהֵב יִצְחָק אֶת עֵשָׂו” (בראשית כ”ה, כ”ח).

ברור שעשו רימה את אביו ובכך רכש את אמונו, אם כן נשאלת השאלה: מה היו תחבולותיו? רש”י מפרש את התיאור ”איש יודע ציד” כאיש שידע לצוד את אביו בלשונו - עשו שאל שאלות הלכתיות מפולפלות כדי שיצחק יחשוב שהוא צדיק ומדקדק במצוות. ישנה פרשנות נוספת שרק יצחק ”קנה” את תרגיליו של עשו, רבקה לעומתו שגדלה בחברת נוכלים ורמאים זיהתה בקלות את תרגיליו של בנה.

ברצוני להציע שתי אפשרויות נוספות לסיבת אהבתו של יצחק לעשו:

יעקב מתואר כ’איש תם יושב אוהלים’ וכאמור עשו מתואר כ’איש יודע ציד’, איש שדה’. המושג שדה הופיע קודם בהקשר של אברהם, שקנה את שדה המכפלה מעפרון ולאחר מכן בפרשה הקודמת, בה כתוב שיצחק יצא ’לשוח בשדה’. ייתכן שיצחק שאל את עצמו מי ימשיך את שושלת ’אנשי השדה’ הזו ומכיוון שרק עשו מתואר כאיש שדה האמין שהוא נועד להמשיך את הדרך הזו. למרות שהורגלנו לחשוב שהדמות של יעקב היא האידיאלית, יצחק מחובר לשדה ולמה שהוא מביא לעולם, ולכן חשב אולי שעשו יהיה זה שימשיך אותו. אמנם עשו הוא לא רק איש שדה אלא גם איש ציד, אבל אני חושבת שאפשר ללמוד מההעדפה המיוחדת הזו של יצחק שיש מקום גם למי שאינו יושב אוהלים.

אפשרות נוספת היא, שיצחק ידע בדיוק מי הוא עשו.. מה הוא עושה וכיצד הוא חי.. ודווקא בגלל זה אהב אותו כל כך. מספרים על הרב קוק שפעם בא אליו יהודי וביקש ממנו עצה בחינוך לגבי הבן שלו שחזר בשאלה. הרב שאל את היהודי, ”אהבת את הבן שלך כששומר מצוות?” והאיש ענה לו ”בוודאי” ואז הרב קוק אמר לו: ”אם כך, אז עכשיו עליך לאהוב אותו אפילו יותר”. כלומר, יכול להיות שיצחק חשב והאמין שגם אם עשו לא ממשיך את דרכו ולא שומר תורה ומצוות כמו שהוא אולי רצה וחלם, אין זה משפיע כלל על אהבתו אליו מפני שאהבה של אב לבנו זו אהבה ללא כל תנאי.

ע' פנחס

הקצרה על ”תולדות” ושל

פרשת ”תולדות” תרמה כמה שמות לישובים ושכונות בארץ ישראל.

מלבד שמה של העיר באר שבע שניתן לה ע”י אברהם: ”עַל כֵּן קָרָא לְמָקוֹם הַהוּא בְּאֵר שֶׁבַע כִּי שֵׁם נִשְׁבְּעוּ שְׁנֵיהֶם” (וירא-כ”א-ל”א), והתחזק והתקבע בפרשתנו ע”י יצחק: ”..עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר בְּאֵר שֶׁבַע עַד הַיּוֹם הַזֶּה” (כ”ו-ל”ג), נוסף שמה של העיר רחובות. שמה של העיר שנוסדה בשנת תר”נ – 1890, לקוח מהפסוק בפרשתנו: ”וַיִּחַפְּרֵ בְּאֵר אַחֲרָת.. וַיִּקְרָא שְׁמָהּ רְחֹבוֹת וַיֹּאמֶר כִּי עֲתָה הִרְחִיב ה' לָנוּ וּפְרִינוּ בְּאֶרֶץ” (כ”ו-כ”ב). מיקומה הגיאוגרפי של רחובות נמצא בסמוך למיקום המשוער של בארות המריבה עם הפלישתים.

את השם ”רחובות” אנו מוצאים לראשונה ברשימת תפוצת העמים שלאחר המבול: ”מִן הָאֶרֶץ הַהִוא יָצָא אֲשׁוּר וַיִּבְנֶן אֶת נִיְנוּה וְאֶת רְחֹבֹת עִיר וְאֶת פְּלַח” (י-יא).

עולי בוכרה, בשנת תרמ”ט – 1891 הקימו בירושלים שכונה מפוארת וקראו לה רחובות. שם זה לא נקלט והוחלף עם הזמן בשם ”שכונת הבוכרים” (בתי הבוכרים).

כתוב בפרשתנו: "וַיִּזְרַע יִצְחָק בְּאֶרֶץ הַהוּא וַיִּמְצָא בְּשָׂנָה הַהוּא מֵאָה שְׁעָרִים וַיְבָרְכֶהוּ ה' " (כו-יב). בשנת: תרל"ד – 1874, בשבוע בו נקראה באותה השבת פרשת "תולדות", הוקמה החברה שייסדה את שכונת "מאה שערים" בידי מאה חברים מהיישוב הישן בירושלים. אך טבעי היה לקחת את שמה של השכונה (החמישית) שנבנתה מחוץ לחומה, במטרה להעלות את רמת חייהם של התושבים שגרו בצפיפות בעיר העתיקה, מהפסוק בפרשה המביע שפע כה רב. מתכנן ובונה השכונה היה האדריכל קונרד שיק – נוצרי פרוטסטנטי. לעצמו הוא בנה את "בית תבור" ברחוב הנביאים ליד הכנסייה החבשית (האתיופית) הנמצא במרחק הליכה מהשכונה אותה תכנן.

בתקופת 'בית שני' אזור "מאה שערים" ו"בתי אונגריין" הסמוכה, שימש כאתר שפיכת פסולת הדשן שנותר מהקורבנות שהוקרבו על המזבח. מקום זה בצפון העיר נבחר כך שאבק וריח הדשן השרוף לא יגיעו לבתי העיר. לשכונת "מאה שערים" יש בפועל 6 שערים בלבד. כותב המאמר היה לו הכבוד והכיף לחיות בשכונת "בית ישראל" שהיא הסנדביץ' בין "שכונת הבוכרים" לשכונת "מאה שערים".

מנחם קימלמן – קיבוץ ראש הנקרה

פרשת תולדות – חידות א'-ה'

פרשת תולדות פותחת בהרחבת משפחת יצחק ורבקה עם לידתם של התאומים עשיו ויעקב. יעקב שנולד שני מצליח לשכנע את עשיו שימכור לו את הבכורה תמורת נזיד עדשים. בגלל הרעב נאלצים יצחק ורבקה לעבור לגרר, משם הם משתלחים ע"י המלך בגלל הצלחתם. ריב עם רועי גרר על הבארות מסתיים בחפירת באר עליה לא רבו, ובכריתת ברית בין אבימלך מלך פלישתים ובין יצחק. חציה השני של הפרשה מספר על רצונו של יצחק לברך את עשיו בנו, ומעשה גניבת הברכות שזוממת רבקה. בסופו של סיפור נאלץ יעקב לברוח לחרן מפני עשיו אחיו, וגם כדי למצוא אישה ולהקים בית.

גם השבוע – שאלות ברמות קושי שונות. לא לוותר לילדים! תשובה נכונה ומוכחת מפסוקי הפרשה.

הרב ארי

א – צבעו של עשיו ושל נזיד העדשים	ל – תמורתם מוכר עשיו את הבכורה
ב – השלימו: וַיִּקְרָא אֹתָהּ שְׁבַעָה עַל כֵּן שֵׁם הָעִיר _____	מ – כמות היבול שיצחק מצליח להוציא בגרר
ג – שניים נמצאים בבטנה של רבקה	נ – לשם הגיע יצחק כשעזב את גרר
ד – כינוי לתבואה בברכת יצחק ליעקב	ס – מה שעשו הפלישתים לבארות אברהם
ה – השלימו: _____ לִי צֵיד וְעָשָׂה לִי מְטַעְמִים וְאֵכְלָה	ע – הדבר הראשון שמחזיק יעקב בידו ברגע שנולד
ו – חמש פעולות רצופות של עשיו וכולן מתחילות ב- ו'	פ – שמו של עם שחי בגרר
ז – השלימו: כִּי לָךְ וְלְ _____ אֶתְּן אֶת כָּל הָאֶרֶץ הַזֹּאת	צ – בעבורו יברך יצחק את עשיו
ח – גם עליו הניחה רבקה עורות גדיי עיזים	ק – בגללו חושד יצחק שלפניו יעקב ולא עשיו
ט – יורד מהשמים ונמצא בברכת יצחק ליעקב ולעשיו	ר – שם של באר (כיום שם של עיר)
י – שם אשת עשיו מבנות חת (שם מאוד יהודי...)	ש – גילו של יצחק בלידת התאומים
כ – הקב"ה מבטיח ליצחק זרע רב כמוהם	ת – יין שמופיע בברכת יצחק ליעקב

לפני רונני ז"ל

זכיתי להכיר את משפחת ויזל הברוכה, לפי כחצי יובל שנים – בשבועות הראשונים לקליטתם בסעד. יום אחד פוגש אותי רונני, שבקושי היכרתיו – ובנימוס שואל אם יש לי זמן לשמוע שאלה. אין בעיה, אני משיב. פורס לפני רונני סיפור: בננו רפי נכנס בבית הספר "דעת" לכיתה אשר לומדת בגמרא את המסכת שרפי למד בירושלים. אנחנו, כלומר גם ההורים וגם רפי, מבקשים שילמד מסכת אחרת, בזמן שהכיתה לומדת את המסכת המוכרת. האם אתה מוכן לקבל על עצמך ללמוד עם רפי, בשעות שהכיתה לומדת גמרא, מסכת אחרת? כמובן שהופתעתי מן הבקשה, אבל הסכמתי ברצון. לאחר שבועות אחדים, פוגש אותי רונני בפנים קורנות – ומספר לי שרפי נהנה מהלימוד המשותף. השבתי לו שההנאה היא הדדית, גם אני נהנה מרצונו להבין לעומק את הסוגיות הנלמדות.

עברו שנים אחדות, ורונני נכנס לעבוד בהנהלת החשבונות, ובמספר תחומים עבדנו ביחד – כתף אל כתף. כך זכיתי ל"פעולת תגמול", כאשר רונני לימד אותי דרכי קיצורים בעבודת המחשב – כדי לחסוך זמן יקר...

אחד הקטעים המרכזיים בעבודתנו המשותפת, היה הדיווח החודשי למע"מ (מס ערך מוסף). פעולה זו אינה רק טכנית, אלא בקטעים מסוימים נדרשת החלטה איך לנהוג בין שתי אפשרויות. אסביר בלוויית דוגמה: עבור רכישת המים, אנו משלמים ל"מקורות" את המחיר – כולל המע"מ. מותר לנו לקזז (כלומר לקבל בחזרה) את המע"מ ששילמנו עבור המים להשקיית השדות. המים הזורמים למחנה המגורים (בהעדר מדי מים בתוך המחנה – זה היה המצב) נצרכים גם על ידי הרפתות והלולים, שמהם מותר לקזז את המע"מ – וגם על ידי מחנה המגורים, שאין לקזז מע"מ מצריכה זו. התקנות קובעות, שבמקרים כאלה ישנן שתי אפשרויות: אם רוב הצריכה היא משקית מותר לקזז שני שלישי מן המס. אם רוב הצריכה היא צרכנית, אפשר לקזז רבע מן המס. הדבר נתון להחלטתנו. בימות הקיץ, לא היתה התלבטות – היה ברור לנו שעקב השקיית המדשאות והגינות הפרטיות, יש להניח שרוב הצריכה היא צרכנית. אבל בימות הגשמים, כאשר הרפת ושפע הלולים שהיו לנו, צורכים אולי יותר מאשר דיירי הקיבוץ – שמא יש מקום לסבור שרוב כמות המים נצרכת בצד המשקי?!. רונני, בעל היושר האינטלקטואלי והישרות ההלכתית, סבר שליתר ביטחון עדיף לנהוג כפי שנהגנו בקיץ, וכך עשינו.

במשך השנים, "אימץ" רונני את המניין המתנהל בצריף, המכונה "מניין קרליבך" ודאג כגבאי בהתמדה לקיומו ולבלובו. משפחת ויזל אף תרמה ארון קודש מפואר לספרי התורה.

וקטע לסיום – הפתעה! באחד הימים לפני שנים אחדות, אני מתיישב ליד רונני למבצע החודשי – דיווח המע"מ. רונני, בפנים זורחות, עוצר בעדי ושואל: אתה זוכר שבעבר הרחוק למדת גמרא עם רפי? כמובן, אני משיב. האם אתה יודע שנכדך יצחק שלומי, מלמד עכשיו גמרא את בננו צור? לא, איני יודע... ובכן, טורח רונני לספר לי, "גלגל חוזר" קורה לנו – צור אוהב את שיעורי הגמרא של יצחק, ואף אומר לנו בכל ליל שבת דבר תורה על פרשת השבוע! מה נאמר לרוזי, שהתאלמנה לפתע? אנא מצאי ניחומים בששת בניכם, שזוכרים את האב והולכים בדרכיו.

חנן זילין

מיומנה של חולת הקורונה הראשונה בקיבוץ

כמו שחלקכם ודאי יודעים, לפני כארבעה חודשים החלמתי מקורונה. תקופת הבידוד עברה עליי יחסית בקלות, עם תסמינים קלים בלבד, בעיקר כאבי שרירים לסירוגין ואיבוד חוש הריח. רק אחרי ה"החלמה" גיליתי שזה לא החלק הקשה. עד היום יש לי בעיות בחוש הטעם, עייפות קיצונית וכאבי שרירים, וכל זה אצל מישהי צעירה ובריאה בד"כ.

אז אחרי שהכנסתי אתכם מעט לנעליים שלי, אני בטוחה שתבינו למה הופתעתי כאשר הגעתי למניין שחרית בשבת האחרונה. אי ההקפדה על שמירת מרחק בין המתפללים הוא הבעיה הקטנה. הזלזול בחובת חבישת מסיכה הוא מה שהפריע לי יותר מכל. החל מאנשים שהמסכה שלהם לא כיסתה את האף, דרך כאלה שמסתבר שנושמים דרך הסנטר, וכלה באלה שכלל אינם חשים צורך לחבוש מסיכה. אני יודעת שיהיו שיגידו לי שזו ישיבה באוויר הפתוח, שבו סכנת ההדבקה היא פחותה, אבל כאמור, חוסר השמירה על מרחק מקטין את ההגנה שזה נותן. בנוסף, חשבו איזו דוגמה אתם נותנים לילדים שלכם, לנכדים שלכם, שלא בהכרח מבינים את ההבדלים ואת הניואנסים.

שלא תחשבו שאני תמימה, אני יודעת שבמקומות ציבוריים בארץ ההקפדה איננה מרשימה, וכנראה שעוד פחות מאשר בקיבוץ, אבל ציפיתי ליותר. במקום שבו חרטנו על דגלנו את ערכי הערבות ההדדית והקהילתיות, הייתי מצפה להקפדה מוגברת על דברים שהם בבחינת "ונשמרתם לנפשותיכם". כל זה עוד לפני שהתחלנו לדבר על מספר האנשים בקבוצות סיכון שיש בקיבוץ, התלויים בהקפדה של כולנו. יש לנו כאן הזדמנות מצוינת להוכיח את הדאגה שלנו אחד לשני, ואנחנו נכשלים במבחן.

כמובן שלא רק החלק הפיזי של המחלה הוא הקשה. תחושת האשמה על כך שהדבקתי אנשים נוספים, גם אם מצבם היה קל כשלי, היא תחושה קשה. אני לא חושבת שאנחנו יכולים לדמיין מה התחושה אם חלילה, מצבם לא יהיה קל.

אלכ פריט

נאביק שלמת ביון ומי

(תגובה לדיווחו של כרמל בעניין היישוב "חנון" על שם הנחל הסמוך)

לא נראית לי הקמת יישוב חדש באזור חקלאי צפוף יחסית בישובים שהולכים ומתעבים עם הזמן, לשפוך בו בטון ואספלט ע"ח אזורים חקלאיים שגם כך הולכים ומצטמצמים במדינה הקטנה שלנו.

אין להשבית את המחרשה (מצטט את כרמל מהשבוע שעבר), כי "במקום שבו תחרוש המחרשה היהודית שם יעבור גבולנו". המחרשה עוברת באזורים אלה ואין סיבה לגרום לה להחליד על ידי מחיקת שדות ירוקים.

ידוע לרובנו שמדינת ישראל מחולקת דמוגרפית לשניים, בחצי הצפוני, כלומר מבאר שבע צפונה חיים 94 אחוזים מאזרחי המדינה, ובחצי הדרומי מבאר שבע ועד אילת 6 אחוז בלבד.

אז אם לעודד התיישבות (ואני בעדה) כדאי שהיא תהיה בחצי הדרומי ולא חס וחלילה לעבות את נהר הפיח מנהריה ועד רפיח ע"י הכנסת גורמים נוספים מזהמים על חשבון החקלאות, שהיא הריאה הירוקה הנחוצה לכל אזרח ואזרח במדינה ועלינו להגן עליה בתוקף.

אהרל'ה דפיר

איך פנוצ אַ אינטרנט

"האינטרנט הופך את החיים שלנו למהירים ונוחים. הכול נגיש, זמין, קל והאפשרויות אינסופיות. הקלות והנחות היא לא רק בשימוש בשירותים שונים כמו קניות, גישה לנותני שירותים ועוד, אלא גם כדי להגיע לכמויות מידע עצומות, לנהל את העסק וכמובן היכולת להתאוורר עם סרטים, סדרות וגיימינג. לכן אנחנו רוצים שהחיבור שלנו לאינטרנט יהיה חזק ויציב. שלא נצטרך לחכות אפילו שנייה כדי לקבל מהרשת את מה שאנחנו צריכים.

אבל לעתים קורה שהאינטרנט שלנו איטי. ממש זוחל. זה קורה בגלל תנאים אובייקטיביים אבל גם קצת בגללנו. דו"ח בזק לשנת 2018 מצא כי בכל בית בישראל מורידים בממוצע קבצים בנפח של כ-240 גיגה בחודש, עליה של 30% תוך שנה אחת בלבד. חמישית מהבתים בישראל הם חכמים, אנחנו משתמשי יותר ויותר ברשת לקניות, צפייה ומשחקים ויש יותר ויותר מכשירים מחוברים לרשת. העומס הולך וגדל. עוצמת האינטרנט מושפעת גם מקירות פנימיים בבית ובבתים עם קומה עליונה או מרתף האינטרנט לא פעם זוחל אל אותם חדרים רחוקים".

עד כאן ציטוט מאתר חברת בזק בין לאומי.

ומה אצלינו בסעד ?

סעד מחוברת לאינטרנט בחיבור מרכזי לחברת "פרטנר" תוך שימוש בסיב של חברת בזק ברוחב 1 גיגה בתעבורה סימטרית.

בתוך סעד יש פריסת סיבים אופטיים, עד לשכונות השונות, ומשם פריסה של כבלי תקשורת עד לבתים. בשלבים ב' וג' של שכונת שקד פריסת הסיבים היא עד הבית.

טכנולוגיה זו מאפשרת באופן ממוצע רוחב פס של 100-80 מגה סימטרי בבתים.

מהו "רוחב פס סימטרי" ובמה הוא שונה מרוחב הפס שמציעות החברות השונות למשקי הבית בישראל ? גלישה באינטרנט מתבצעת בשני כיוונים, כמו כביש, כיוון העלאה – "ממני לעולם", וכיוון הורדה "מהעולם אלי", לרוב כאשר מדברים על רוחב פס של "100 מגה" מדובר על 100 מגה בכיוון "מהעולם אלי" (הורדה) וכ-2-5 מגה "ממני לעולם" (העלאה).

עכשיו ניתן להבין מדוע אנשים חווים קשיים בשיחות זום המצריכות את אותן רוחב פס בשני הכיוונים... אצלינו רוחב הפס הוא סימטרי, וזהו יתרון גדול לעומת הטכנולוגיה ברוב משקי הבית בישראל.

אז אם הכל כל כך טוב, מדוע גם אצלינו משפחות רבות חוות בעיות בגלישה באינטרנט ?

זו בדיוק הנקודה הקשורה לכמות המשתמשים בבית, ואופן השימוש ברשתות האלחוטיות. שימוש ברשת אלחוטית מקטין את רוחב הפס בצורה משמעותית, וכשיש כמה צרכנים על אותה רשת אלחוטית ביתית רוחב הפס הולך ויורד, ולכן "הצילו – האינטרנט נתקע".

מה ניתן לעשות?

1. למקם את הנתב האלחוטי במקום פתוח במרכז הבית, ולא בתוך ארון או חדר מרוחקים.
  2. התאמת סוג הנתב לשימושים :
- אם מדובר בשימושים של רשת אלחוטית לטלפון ולמחשב אחד או שניים, יש להניח שמספיק נתב סטנדרטי בעל שתי אנטנות במיקום נכון.

אם מדובר בשימושים הכוללים כמה משתמשים בזום במקביל, ו/או טלויזיות חכמות או בית גדול, רצוי להשתמש בנתב "חזק" שמיועד לריבוי משתמשים.

3. במקרה של בית גדול ניתן להוסיף גם יחידות של מגבירי טווח, או להשתמש בנתבים אלחוטיים

בטכנולוגיה חדשה שנקראת Mesh ומיועדת לבתים גדולים.

4. לחיבור טלויזיות חכמות רצוי נקודה פיזית.

ומכאן לתכל'ס..

למרות כל האמור למעלה, יתכן במקרה של "בעיות באינטרנט" יש בעיה פיזית בחיבור הרשת אל הבית. לצורך כך יש לפנות לדוד פולק בטלפון, או הודעת ווטסאפ.

דוד יבדוק את הנושא מול המשפחה ובמקרה הצורך יגיע לבית. שירות זה כלול במחיר החודשי.

במקרה שהבעיה לא קשורה לחיבור הפיזי של הבית אלא לפריסה בתוך הבית ולנתב האלחוטי, דוד יכול לסייע בעצה. לתפירת פתרון מותאם לבית ולצרכים הספציפיים של המשפחה ניתן לפנות לעזרה לאשר רונה או אפרים גולן. ובמידה ונדרשת נקודת רשת נוספת בבית ניתן לפנות לבניה או אפרים גולן.

השירות הזה בתשלום.

ניתן לרכוש ביחידת המחשב נתב סטנדרטי, או נתב חזק (מסוג Dlink 825), מגבירי טווח, ובמידת הצורך נוכל לסייע בהזמנת יחידות Mesh.

כמובן שניתן לרכוש את כל הציוד הזה גם בחוץ בחנויות לציוד מחשבים ותקשורת או באינטרנט.

חשוב – במידה ורכשתם ציוד באופן עצמאי אנו מבקשים להביא אותו לדוד ביחידת המחשב לצורך הגדרתו, הגדרות עצמאיות עשויות לשבש את הרשת לא רק למשתמש עצמו אלא לכלל משתמשי המערכת.

בברכת גלישה מהירה ובטוחה,

אילת ברנצ ודוד פולק – יחידת האחש

בניה ברנצ'י – חשן ותקשורת

חדשות רבות

עבר זמן מהעדכון האחרון שלנו, וחשבנו שיהיה נכון לשתף בעדכוני תרבות- מה שהיה ומה שבע"ה יהיה. אין ספק שפעילות התרבות שינתה פניה מן הקצה אל הקצה בעקבות הקורונה... נכנסנו לתפקיד ממש עם תחילתו של הגל השני, ודי מהר הבנו שזה לא עניין חולף, ושכדאי לתכנן מחדש את כל פעילויות התרבות כך שיתאימו למצב המאתגר החדש.

במהלך חודשי הקיץ, כשהרגשנו מבולבלות ואבודות, הזמנו קבוצת נשים לחשיבה משותפת, והן עזרו לנו לעשות סדר בראש. למדנו שקבוצות חשיבה הן דבר מפרה שעוזר תמיד להרחיב את המבט, ונשמח גם בעתיד להיעזר בקבוצות נוספות כאלה.

אחת התובנות החשובות שיצאנו איתה מהערב הזה, היתה שהמטרה שלנו היא לנסות לייצר כמה שיותר מפגש וקשר, וכמה שפחות תוכן מקוון. ההבנה שהרשת מלאה בתוכן לכל אירוע למי שרק ירצה, ושהתרומה שלנו לתרבות צריכה להיות בדברים שהרשת פחות יכולה להציע- קשר וחיבור עם הסביבה, עם המשפחה, עם אנשים.

אז... סיכום קצר לחודשים תשרי- חשוון:

פתחנו את השנה עם "טד-ראש", ושמחנו לראות שהציבור מגלה עניין רב באנשים מתוכו ממש.. (מעל 100 משתתפים!) תודה רבה לדוברים.

בסוכות, כמיטב המסורת ציינו את "ערב סיכום שנה" במודל של מהדורת חדשות מיוחדת. שמחנו לראות ולשמוע חברים ותיקים לצד חדשים, וזו הזדמנות לומר תודה גדולה לכל המשתתפים מאחורי הקלעים ולפניהם- ברעיונות, בכתובה, במשחק, בשירה ובסיוע טכני. תודה מיוחדת לרועי גולן, זו הזדמנות לספר שמאחורי כל דקת מסך, עומדות שעות רבות של צילום ועריכה..

עם בוא הסתיו שיתפנו פעולה עם ועדת חינוך בפעילות "עכשיו סתיו"- משחק ניווט בין תחנות שונות הקשורות לטבע- מסיק זיתים, תה נענע ברפת, ייחור סוקולנטים, פינת זכרון לקיבוש, פינת יצירה מעלים, פינת השכלה בוטנית בחסות סלעית, שעת סיפור עם יעל ניר ועוד... שמחנו לראות השתתפות רחבה!

ביום ההליכה הבינלאומי הזמנו את כולם להצטרף לפעילות ספורטיבית משפחתית, ושמחנו לפגוש את המשתתפים החרוצים ולפנק אותם במוזיקה טובה, בקבוק מים ייחודי ותמונה מחמיאה ☺

לציון יום רצח רבין נפגשנו ב"זום" עם הרב בני לאו לשיעור בנושא "תרבות מחלוקת". בשיתוף עם מרכז חוסן במועצה, חילקנו לבתים הנרשמים ערכות יצירת "מנדלה". התוצאה המתוכננת בע"ה היא קיר מנדלות שיתלה במרחב החדש של הבתים הכוללים. (מרחב חטיבה בבי"ס הישן) תודה לכל מי שהשקיע וצבע על אף הקושי בהדבקת השבלונה..

* זו גם תזכורת למי שעוד לא סיים- לסיים את המנדלה ולהניח אותה בכניסה לו. תרבות בתוך הארגון המונח שם.

ועם הפנים קדימה...

אנו מכריזות בזאת על פתיחת המשחק הקיבוצי - **חבילה עוברת!** בסימן: מחממים את הלב בחורף. ביום ראשון יצאו לדרכן 24 חבילות שיעברו בשבועיים הקרובים בין כל משפחות הקיבוץ!

כל משפחה מקבלת חבילה ממשפחה אחרת, פותחת שלב אחד של עטיפה, ומבצעת את המשימה המוטלת עליה. (אל תדאגו, המשימות פשוטות ונחמדות, והבחירה שלכם היא כמה להשקיע בהן..). את המשימה אתם מבצעים עבור המשפחה הבאה הרשומה לכם בפתק. לכל חבילה יש "אחראי חבילה" והמספר שלו יהיה רשום לכם על הפתק. כל מי שזקוק לסיוע כלשהו- ברעיון, בביצוע או בהעברה מוזמן לפנות לאחראי. בעצם כל חבילה תהיה יום אחד בלבד אצל משפחה, וחייבת לעבור הלאה ביום הבא. בעוד שבועיים בע"ה נשמח לשמוע חוויות ופגישות שיצרתם בזכות החבילה..

אירועי חנוכה:

"בתים מאירים" - באופן שיתאפשר, יתקיים ביום ראשון, נר שלישי של חנוכה, כ"ז בכסליו, 13.12, בשעה 20:45. שריינו ביומנים..

בע"ה בחנוכה תהיה גם "תערוכת האור"- פרטים בהמשך, יידרש מכם שיתוף פעולה..

עד כאן להפעם, וכמו תמיד אנו רוצות להזכיר שנשמח לשיתוף פעולה מכולכם בכל התחומים- ברעיונות, בביצוע ובהשתתפות. אנחנו זמינות!

מיכל ורמט

מה נצפה בילד הרק או איך מתחיל המסע?

"...בהצלחה הגיע היום אתה יוצא למקומות נפלאים אז שלום..."

(מתוך ספר הילדים "אם יוצאים מגיעים למקומות נפלאים", ד"ר סוס)

בתום תקופה של שלוש שנים, התחדשה הנהלת הגיל הרך ולאחרונה נפרדנו מחברי ההנהלה הקודמת שהשקיעו מזמנם ומרצם לטובת הגיל הרך ועל כך אנחנו מודים.

לאור המלצת המזכירות נערך שינוי בהנהלה והוחלט שהמבנה החדש יכלול נבחרים ציבור ויו"ר שירכו את פעילות ההנהלה ויסייע למנהלת הגיל הרך. חברות ההנהלה הממשיכות הן: שחר סמיט, תמי דרור ותהילה בן אהרון. החברות החדשות הן אושר ברנע, מורן טובים, רות נגלר וחמוטל אבן חן נויבאר מכהנת כיו"ר.

בחודשיים האחרונים נכנסנו לפעולה ואנחנו עומדים בתהליך של הכרת המערכת והנושאים העומדים על הפרק, בהמשך אנו מעוניינים לדייק את מדיניות הגיל הרך ולאפיין אותה. אנו רואים את עצמנו כנציגי ציבור, המייצגים את ההורים וצרכיהם המורכבים והמגוונים במציאות המשתנה וכן כחלק אינטגרלי מקהילת סעד על כל גווניה.

בתור התחלה ועל מנת להבין את המערכת, על חוקותיה וחולשותיה, אתגריה וחוסנה - החלטנו לשמוע את ההורים והצוותים ולהבין איך הם חווים את החינוך בגיל הרך כיום ומהן הצפיות לעתיד ובנינו שאלון להורים ובהמשך נקיים גם ערב שיח עם הורים. בהמשך נוכל לעבד את הנתונים ולתרגם לעשייה, לשיפור ולקידום המערכת.

שיתוף הפעולה עם ההורים והקהילה הוא בסיסי וחיוני, חשוב לנו להדגיש שאנחנו שמחים בכל פניה והתלבטות.

כמובן שמול נושאים או סוגיות סביב ענייני גן ספציפי יש לפנות לגנת או המובילה וניתן לפנות לאסנת- מנהלת הגיל הרך, במידה ויש צורך נשמח לתווד ולסייע.

בהמשך לנהל בשנים האחרונות ההנהלה נפגשת בתדירות של אחת לחודש ובמקביל ישנה תקשורת שוטפת.

ניתן לפנות לכל אחת מחברות ההנהלה בשמחה בטלפון ואף ניתן להפגש עם חמוטל בימי שישי בין השעות 8:00- 10:00 בתאום מראש.

מבחינתנו זהו תחילתו של מסע משותף והצלחתו תלויה בכולנו. שיתוף הפעולה, תקשורת ושיח מקרב חשובים בקהילה שלנו ובוודאי הם בסיסיים בחינוך, בהיותם מודל לפתרון מורכבויות לילדינו הקטנים.

אנחנו בשבילכם ילדים, הורים, צוות וחברי קהילת סעד ששותפים לחינוך ולעשייה, נשתדל לעשות מלאכתנו נאמנה ונשמח לעזרתכם בתהליך.

"...מקומות נפלאים, זה היום שלך ההר מחכה אז צא לדרכך".

(מתוך ספר הילדים "אם יוצאים מגיעים למקומות נפלאים", דר סוס)

חברי הנהלת הילד הרק

פּאָטאָן פּאַן?

זכור לקוראי עלים לפני כחודשיים וחצי פנינו לציבור לקבלת רעיונות לגבי ייעודו העתידי של פעוטון "אשלי" שהוכרז כאתר לשימור. התגובות היו רבות ומעניינות – יישר כוח לכל הכותבים. בנוסף העביר לנו הנזי את מסקנות הצוות הקודם ואת כל השפע הזה ניסינו למיין. התכנסנו לדיון והסתבר שארבעה רעיונות מרכזיים זכו לפופולריות רבה בקרב המגיבים:

1. גלריה לאומנים מבית ומחוץ (כמו שנהוג בקיבוצים שונים באזורנו: מגן, אורים, בארי וכו').
2. בית קפה לצרכי חברי קהילת סעד ו/או פתוח לקהל הרחב.
3. מקום התכנסות נעים ומזמין.
4. פינת נוסטלגיה בבית הילדים הראשון: סיפורו של קיבוץ סעד דרך תולדות פעוטון אשלי..

הצוות שהתכנס החליט, שהנכון ביותר יהיה לשלב בין הרעיונות השונים. לפיכך ההצעה שלנו היא להקדיש חלק מהמבנה לגלריה שבה יוצגו עבודות מתחלפות של אנשי המקום ואומנים חיצוניים, ליצור פינת ישיבה מזמינה להתכנסויות חברים ומשפחות כמו גם אירוח בימים שמזג האוויר מאפשר במרפסת מקורה עם מטבחון צנוע של "בית הקפה" ופינת היסטוריה (על אחד הקירות) שתספר את סיפור בית הילדים הראשון בתמונות, סיפורים ושירים. את החלום היפה הזה (על כל תכניו ומורכבותו) ננסה בעזרת המתכננים לצקת במבנה..

מה עוד עלה בפגישתנו?

* לאחר השיפוץ המקום חייב להיות מתופעל ומתוחזק! מקום "חיי" ופעיל. פעוטון אשלי הוא לא רק עדות לימים עברו, אלא הוא ממוקם במרכז הקיבוץ, ואם הוא יהיה מוזנח ולא אטרקטיבי – כל ההשקעה הרבה בשימורו ושיפוצו איננה כדאית.

* הבית צריך להיות במצב כזה שיוכל לתפקד כזמות. כלומר נקווה שת/יתגלה במהרה "משוגעת לדברי" שת/יפעיל את המקום, ולצדו/ה אוצר/ת לגלריה – שיראו באתגרים הללו הזדמנות אישית לצמיחה והגשמת חלום. (כרגע עוד לא ברור האם תהיה זו יזמות עצמאית או תחת ועדת תרבות, הנושא ייקבע בהמשך).

אז איך מתקדמים?

בשלב ראשון, אנחנו פונים למשרד אדריכלים שהתמקצע בשימור, ואיתם נתחיל בתהליך התכנון, להתאמת המקום לייעודו החדש. תכנית אדריכלית שתעזור לנו "להפוך את החלום למציאות" ותאפשר לצקת במקום את הרעיונות והכיוונים השונים.

בשלב שני, לתכנית האדריכלית שתיבחר כטובה ביותר יתלווה רציונל כתוב ואומדן כספי וכל זה יהווה בסיס להכנת תיק תורים.

וכשנגיע לשלב הזה – נעדכן שוב את הציבור ונחפש בעזרתכם ובעזרת אנשי גיוס כספים, מקורות להוצאות השיפוץ (שלא יהיו נמוכות..).

107 הפּאָטאָן האַתחָדָה (חמי פּי, אַחֲנוּעַט אַלֶּן, אַלֶּיֶס אַ, תּאֶר אִיִּל וְאִילֵי זִיווּן)

ללאה כץ ולכל המשפחה מילא טוב להולדת הנין
נכד אַנְצִימָה וִוֶרֶט הִירֶש, בֶּן לֶאמִיר וְאִסְקָה הִירֶש
איחולים מנחות ולנחת!

